

Niet alleen in Mexico waterproblemen

Op wereldwaterdag, 22 maart, vond bij UNESCO-IHE in Delft een seminar plaats, georganiseerd door de Stichting WATER Drager van Leven en het Netherlands Water Partnership, waarin de millenniumdoelstellingen van de VN centraal stonden (het reduceren met 50 procent van het aantal mensen dat geen toegang heeft tot een goede drinkwatervoorziening en een deugdelijke sanitatie: riolering en afvalwaterzuivering, dan wel een andere vorm van afvalwater/afvalstoffenafvoer vóór 2015). Maar ook het besef dat je wel op mondiale schaal kunt praten, maar dat elke oplossing lokaal of regionaal gerealiseerd moet worden, afgestemd op de situatie ter plekke, kreeg alle aandacht.

Allerd Stikker, vroeger topman van het RSV-concern, nu voorzitter van de Ecological Management Foundation (EMF), stelde dat het bereiken van de millenniumdoelstellingen zowel financieel, technisch en politiek onmogelijk is wanneer niet meer aandacht besteed wordt aan twee oplossingen die tot dusverre buiten beeld blijven: ontzouting en kleinschalige wateroplossingen. De grootschalige benadering van de Wereldbank en de grote concerns is alleen zinvol voor grote steden. Van de mensen die bereikt moeten worden, woont echter 30 tot 50 procent op het platteland.

Ontzouting is onmisbaar gezien de relatief beperkte hoeveelheid zoet water die op aarde beschikbaar is. De kostprijs van deze techniek is al aanzienlijk gereduceerd en moet nog verder teruggebracht worden. Grootschalige ontzouting is toepasbaar voor de drinkwatervoorziening van de vele megasteden, die doorgaans aan zee liggen. Kleinschalige ontzouting kan ingezet worden wanneer energie uit afval, wind en zon beschikbaar komt.

Kleinschalige wateroplossingen zijn overal op het platteland nodig. Zij lenen zich voor microfinanciering en zijn minder corruptiegevoelig door de directe betrokkenheid van de belanghebbenden. Als voorbeeld liet Stikker een waterpyramide uit Gambia zien. Zijn EMF is bezig met het samenbrengen van vele hulporganisaties tot één loket, waartoe men zich kan wenden en dat assisteert bij het opstellen van het voorfinanciering onvermijdelijke businessplan. Dit loket krijgt als naam Micro Water Facility.

Karst-Jan Hoogsteen, directeur van Waterleiding Maatschappij Drenthe en reeds vele jaren actief in het ondersteunen van de drinkwatervoorziening in Indonesië, gaf aan dat de watersector in Indonesië in een crisis verkeert. Dit als gevolg van de sterke groei van de bevolking, de slechte staat van de aanwezige infrastructuur, de sterke stijging van de energiekosten en de grootschalige illegale houtkap, die de brongebieden doet verdrogen. Als voorbeeld noemde hij dat het drinkwaterbedrijf van Sorong op West-Papoea onlangs stilgelegd was, omdat het de energiekosten niet meer kon betalen. Gevolg was dat onmiddellijk een private watermarkt met tankwagens en dergelijke ontstond, waar water tegen woekerprijzen te koop was. Hij stelde dat een totale omwenteling nodig en deels reeds gaande is op diverse gebieden. Hierbij is meer publiek-private samenwerking vereist. Politiek-sociaal moe-

ten bedrijven op grotere afstand van het lokale bestuur komen om ze geen melkkoe te laten zijn, om betalingsdiscipline te kunnen afdwingen en om de corruptie te verminderen. Technisch moeten de bestaande voorzieningen op orde worden gebracht en moet men 24 uur per dag gaan leveren in plaats van twee tot vier uur per dag, wat nu vaak het geval is. Financieel zijn leningen nodig en moeten de tarieven zo gestructureerd worden dat maximaal vijf procent van het gezinsinkomen aan water en sanitatie besteed wordt. Ecologisch moet een halt toegeroepen worden aan de sterke groei van de bevolking, de illegale houtkap en de invloed van de landbouw, die de bronnen doet verdrogen doordat het bos verdwijnt. Herbossing is structureel nodig.

WMD neemt nu tijdelijk de meerderheid van de aandelen van 22 bedrijven over om te komen tot onafhankelijke waterbedrijven.

Recordopbrengst 'Wandelen voor Water'

Sjef Ernes, directeur van Aqua for All, kon aan het einde van de middag mededelen dat de sponsorwandeling in totaal bijna 236.500 euro heeft opgebracht. Kinderen liepen zes kilometer met zes liter water op hun rug om zelf te ervaren wat het is als je niet de kraan gewoon open kunt draaien maar voor water elke dag een eind moet lopen. Ruim 3.300 kinderen liepen mee op wereldwaterdag. Zij haalden aan directe sponsorgelden bij familie en vrienden 95.900 euro op. Waterschappen, (water)bedrijven, gemeenten en andere instellingen schonken nog eens 22.236 euro. Het totaalbedrag van 118.236 euro werd door Wilde Ganzen en NCDO verdubbeld tot 236.472 euro.

Met de opbrengst worden 17 kleinschalige waterprojecten in Afrika, Azië en Latijns-Amerika mogelijk gemaakt. In elk van die projecten staat de verbetering van de toegang tot schoon en veilig drinkwater of verbeterde sanitaire voorzieningen centraal. De Nederlandse schoolkinderen helpen hiermee ruim 16.000 leeftijdsgenoten om te overleven en gezonder te leven.

Ruim 3.300 kinderen deden mee aan 'Wandelen voor Water' (foto: Lex van Gelder).



